

собі на такий вічний кримінал, в яким навіть не вільно буде тобі нічого іншого думати, як лиш одно: „Осанна, і осанна во вишніх”?

Лишим же той рай для тих, що видумали його, а самі стремім до того, щоби змінити теперішній лад і сотворити новий, красний. А знайте й те, що ніхто, а ви самі сотворите його. У вас є та творча сила, що держить всьо, і та сила, щоби перемінити те, що держите. Лиш сьміло, лиш із завзятам беріть ся то діла. Лиш ставайте в один великий гурт соціял-деякратії, лиш вибирайте самих своїх соц.-демократичних предствеників в законодатні тіла, щоби скорше захопити правління в наші руки. Розвиток техніки, розвиток праці, розвиток суспільного господарства пре нас всіх туди, тож не опираймо ся, бо се природний хід йти проти струї розвитку; він роздопче впертого і піде далі. Кидайте старе, беріть нове, ідіть вперед і вперед, товарині, до нового красшого сьвіта— до раю!

Про мінімальну прввіраму задля браку місця поговоримо другим разом.

Вінніпег, 2. січня 1914.